

РЕШЕНИЕ

№ 829

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Гетов

Членове: Вилислава Янч. Ангелова
Цветомила Данова

при участието на секретаря Даниела Т. Славенова
в присъствието на прокурора А. Г. С.
като разгледа докладваното от Вилислава Янч. Ангелова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20231100605208 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 20.04.2023г. по НОХД. № 5231/22г. , СРС, НО , 136 с - в е признал подсъдимия **С. В. П. за невиновен** за това, че в периода от 26.10.2005г. до 05.04.2017г. първоначално в с. Волуяк, ул. *****, а впоследствие в гр. Костинброд , кв. „ИЖН“, бл. ***** е държал огнестрелно оръжие по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ- пистолет „Макаров“ кал. 9x18 мм, с фабр. № ВЕ253236 и боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл. 7, ал.1 от ЗОБВВПИ- 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9x18мм, предназначени за стрелба с оръжие от съответния калибър и годни за стрелба, без да има за това надлежно разрешение, издадено съгласно чл. 56, ал.1, ал.4, вр.чл. 50, ал.1, ал. 3 от ЗОБВВПИ , като на основание чл. 304 НПК, вр.чл. 9 , ал.2 НК го е оправдал по това обвинение за **престъпление по чл. 339, ал.1,пр.2 НК**.

Срещу присъдата е постъпил протест на прокурор от СРП и допълнение към него. В протеста се сочи, че присъдата е неправилна и следва да бъде отменена, тъй като изводът на съда не кореспондира на събраната доказателствена съвкупност, а именно събраните в хода на съдебното следствие доказателства.

По депозирания протест е постъпило писмено възражение от адв. Р. Р.- САК, защитник на подсъдимия С. В. П., който заявява, че първоинстанционният акт е правилен, законосъобразен, обоснован , сочи че личността на подсъдимия и на осъщественото от него престъпление са с признаци на ниска обществена опасност, поради което моли

оправдателната присъда да бъде потвърдена.

Депозираният протест е подаден в срока по чл.319,ал.1НПК. Спазени са и изискванията на процесуалния закон за форма , съдържание, както и за движението му съгл. чл.321НПК. Атакуваната присъда е от категорията актове, подлежащи на проверка по реда на глава XXI НПК. В процесните инициращи въззивното производство документи не се излагат искания за събиране на нови доказателства. Пред въззивната инстанция в заседание от 30.10.2023г. подсъдимият С. В. П. се явява лично и с адв. Р.. В съдебно заседание пред въззивната инстанция, прокурорът заявява, че не поддържа протеста, но не го оттегля. Представителят на държавното обвинение заявява, че в мотивите си първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е приел, че е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 НК, поради което се солидаризира с този извод и не поддържа протеста. Защитникът на подсъдимия П.- адв. Р. също се солидаризира с правните аргументи на първостепенния съд, като възпроизвежда доводите си, депозирани във възражението срещу протеста. Моли за потвърждаване на оправдателната присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД като въззивна инстанция, проверявайки изцяло правилността на обжалваната присъда – нейната законосъобразност, обоснованост и справедливост, във връзка с направените оплаквания и съобразно изискванията на ЧЛ.314НПК ЧЛ.314НПК, намира, че в конкретния казус са налице предпоставките, визирани в ЧЛ. 344, Т.6НПК.

За да постанови обжалваната присъда, СРС е провел прецизно съдебно следствие, при гарантиране правото на процесните страни за участие и представяне на доказателства в подкрепа на защитаваната от тях теза. Фактическата обстановка е подробно изяснена от първоинстанционния съд. По делото са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред доказателствата, нужни за неговото правилно решаване. Въз основа на събраните и проверени по реда на НПК доказателства и доказателствени средства са направени правилни фактически изводи, напълно споделими и от въззивния съд, поради което е същите ще бъдат пресъздадени лаконично в настоящия съдебен акт. СГС оценява за правилен и обоснован направения от контролираната съдебна инстанция доказателствен анализ, като е обсъдена достатъчността, надлежността и достоверността на източниците на информация. В съответствие с разп. на ЧЛ. 305, АЛ.3 НПК в мотивите към присъдата подробно са посочени, както установените обстоятелства и доказателствения материал, въз основа на който се извеждат съответните факти, така и правните съображения за взетото крайно решение. В тази връзка в хипотезата на изразено съгласие с доказателствения анализ и оценъчната дейност на предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда подробно съвкупността от доказателства, а следва да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените в жалбата или протеста доводи. Подобна теза е възприета в константната съдебна практика, напр. Реш. № 372/01.10.12 г. по н. д. № 1158/2012 ВКС, III н. о. По мнение на въззивния съд събраната по делото доказателствена съвкупност е последователна и еднопосочна.

При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, настоящата инстанция

не намери основания за промяна на фактическата обстановка по делото, която е следната: Подсъдимият С. В. П. , ЕГН *****, роден на ***** в гр. Елхово, българин, български гражданин, средно образование, разведен, неосъждан с адрес за призоваване гр. Костинброд, кв. „ИЖН“, бл. *****

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след извършен пълен и обективен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, при което за въззивния съд не са налице основания за изменение на възприетата от контролираната инстанция фактическа обстановка относно съществените и правно значими за правилния изход на делото факти, а именно че подсъдимият С. В. П. е притежавал Разрешение №454/26.07.2002г., с което му е било позволено в срок до 26.10.2002г. да се снабди с един брой късонарезно огнестрелно оръжие и 50 броя боеприпаси за него. В съответствие с даденото му разрешение на 19.10.2002г. П. закупил късоцевно огнестрелно оръжие „Макаров“, калибър 9х18мм, фабр. № ВЕ253236 като заприходил и съответстващите на калибъра му 50 броя боеприпаси. С оръжието е проведена процедура по прострелване, след което подсъдимият се е явил в служба КОС и е представил пред полицейските служители необходимия набор от документи ведно с оръжието и боеприпасите. На подсъдимия в качеството му на кадрови военнослужещ към Министерство на отбраната в поделение №26450 – гр. Божурище било издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие по образец № 3 , сер. № С0290326/25.20.2002г. със срок на валидност до 25.10.2005г. Подсъдимият осигурил изискуемите се условия за съхранение на законно притежаваното оръжие. През 2017г. от МВР била иницирана процедура по проверка на изтичащите разрешения за притежаване на огнестрелно оръжие. По този ред било установено, че подсъдимият С. В. П. държи късоцевно огнестрелно оръжие на отпаднало основание. След установяване на настоящия адрес на подсъдимия и изпращане на призовка, подсъдимият С. В. П. се явил в 09 РУ СДВР и с протокол за приемане на ВВООБ доброволно предал на полицейските органи пистолет „Макаров“ кал. 9х18мм, фабр. № ВЕ253236 и - 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9х18мм; На подсъдимия бил съставен АУАН №7/05.04.2017г, въз основа на който било издадено и наказателно постановление №7/10.04.2017г, с което подсъдимият бил санкциониран с глоба в размер на 500 лева. За случая била сезирана и СРП като било образувано ДП №3384 ЗМК-886/2017 по описа на 09 РУ СДВР, пр.пр. №18335/2017г. по описа на СРП, предмет на настоящето производство.

Така възприетата от въззивния съд фактическа обстановка не се различава от тази, описана в мотивите към проверяваната присъда. Фактическата обстановка се приема за установена от събраните по делото доказателства, проверени и преценени по отделно и в тяхната съвкупност при спазване принципите по чл.13,чл.14и чл. 107,ал.3 и ал.5НПК. По делото, от първата инстанция са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред доказателствата, имащи значение за правилното му решаване. Правилно контролираният съд е приел, че фактологията, описана от него и възприета от настоящата инстанция, се подкрепя от събраните доказателства, а именно: гласните доказателствени средства-

показанията на свидетелката М.М., дадени в хода на съдебното следствие пред СРС, както и прочетените на осн.чл. 281, ал. 5,вр. с чл. 1,т.2 НПК; показанията на св. Николай К., дадени в хода на съдебното следствие и , както и приобщените по чл. 281, ал. 5,вр. с чл. 1,т.2 НПК; обясненията на подсъдимия; писмените доказателства: свидетелство за съдимост на подсъдимия; заверен препис от Разрешение №454/26.07.2002г., разрешение от 19.10.2002г. ;разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие по образец№ 3 , сер. № С0290326/25.20.2002г.; протокол за приемане на ВООББ от 05.04.2017г; фактура № 856/19.10.2002г, издадена от ЕТ „Зарев -63“, писмено становище от 09 РУ СДВР по повод осъществена проверка, анкетна декларация сер. № АА10117008/25.10.2002; заключение за извършена съдебно- балистична експертиза , както и веществените доказателства , описани в протокол за приемане на ВООББ на л. 28 от ДП, както следва : пистолет „Макаров“ кал.9х18мм, с фабр. № ВЕ253236 и - 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9х18мм, разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие по образец № 3 , сер. № С0290326/25.20.2002г.; Правилно първостепенният съд е ценил показанията на свидетелите и тяхната достоверност и значението им на валиден доказателствен източник, доколкото същите в условията на устност и непосредственост излагат определени фактически обстоятелства пред основния съд. В тази връзка правилно СРС не е ценил като достоверна частта от показанията на св. К. , че органите на реда не са успели да се свържат с подсъдимия, тъй като по делото безспорно се установява, че С. В. П. лично е получил призовка на 04.04.2017г. и на следващия ден лично и доброволно е предал оръжието и боеприпасите. Непротиворечиви са и обясненията на подсъдимия като въпреки, че съдът отчита двойствената им природа, намира че те кореспондират със събраната доказателствена маса. Непротиворечиво и еднопосочно е съдържанието на приобщените писмени доказателства, както и заключението на съдебно- балистичната експертиза, което е изчерпателно , аргументирано и изготвено от лице, притежаващо изискуемите се специални знания.

Пред настоящата съдебна инстанция не е провеждано съдебно следствие, респективно не бяха представени и събрани нови доказателства. Въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, които намери за достатъчни по своя обем и категоричност, за да позволят формиране на еднозначни изводи по фактите.

От правна страна:

Въззивната инстанция се солидаризира с правните изводи на СРС, че от обективна страна по несъмнен начин се установява, че подсъдимият С. В. П. в изведения в обвинителния акт времеви период и на установеното място е държал във фактическа власт огнестрелно оръжие, за което е не е притежавал разрешение. Изпълнителното деяние, състоящо се в държане – упражняване на фактическа власт върху инкриминираната вещ – пистолет марка " пистолет „Макаров“ кал.9х18мм, с фабр. № ВЕ253236 и боеприпаси за огнестрелни оръжия - 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9х18мм, е безспорно установено въз основа на гласните доказателствени средства и съставения по надлежния ред протокол за

доброволно предаване. Практиката на ВКС по отношение на изпълнителното деяние "държане" е константна: В този смисъл е Решение № 538 от 02.12.1997 г. по н. д. № 428/1997 г., II НО на ВКС- "За да е налице съставомерно "държане" по отношение на оръжието, по смисъла на чл. 339, ал.1 НК е достатъчно оръжието да се намира във фактическа власт на дееца." Понятието държане в тази норма означава упражняване на фактическа власт върху предмета на престъплението, като наказателния кодекс използва този термин, без да отдава значение на съществуването или не на правно основание за установяването на връзката между лицето и вещта. "държане" ще е налице винаги, когато за огнестрелното оръжие и боеприпасите няма надлежно разрешение, и оръжието и боеприпасите обективно се намират във фактическа власт на дееца без оглед на продължителността - часове, дни или повече, т.е. без значение за съставомерността на престъплението е времетраенето на фактическата власт върху предмета на престъплението. Достатъчно е от обективна страна, оръжието да се намира у дееца. Държането не държи сметка на действията на дееца и по придобиването на вещите, а единствено до фактическата им връзка с дееца, т.е. фактът на държането на посочените, поставени под специален контрол вещи, е достатъчен и за съставомерността му е без значение начина на възникване на държането. Престъплението е довършено с осъществяване на изпълнителното деяние, което създава обща опасност за живота, здравето и имуществото на подсъдимия и другите граждани. Намирането у някого на огнестрелно оръжие, за което няма надлежно разрешение, е достатъчно основание, за да възникне наказателна отговорност за държане на това оръжие. Въззивният състав се солидаризира с изводите на първостепенния съд за ценене на заключението на съдебно-балистичната експертиза, приета по надлежния процесуален ред и включена в доказателствената съвкупност, както и от обясненията на изготвилото я вещо лице безспорно се установява, че инкриминираните вещи са годен предмет на престъплението по чл.339, ал.1 НК, съгласно определящите за това критерии в легалните дефиниции, съдържащи се в ЗОБВВПИ, което реализира следващия елемент от обективния състав на престъплението. Оръжието е било предназначено да произвежда изстрели на боеприпаси, поради което същото се е явявало огнестрелно по смисъла на закона. От заключението на вещото лице се установяват характеристиките на иззетия от подсъдимия пистолет, като вещото лице посочва, че се касае до пистолет, който е технически изправен и е годен за произведе изстрели и съставлява огнестрелно оръжие. Подсъдимият С. В. П. не е имал надлежно разрешение, изискващо се по силата на чл. 7, ал.1 ЗОБВВПИ, което обстоятелство се констатира въз основа на приложената справка от КОС. Режимът на съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси е регламентиран в чл. 56, ал.1 ЗОБВВПИ, където се посочва, че "Лицето по чл. 50, ал.1-3, получило разрешение за придобиване, може да съхранява и/или употребява взривните вещества и пиротехническите изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, или да съхранява, носи и/или употребява огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, след получаване на разрешение за съответните дейности....".В настоящия случай се доказва, че подсъдимият, в нарушение на посочените разпоредби, а именно без да притежава надлежно разрешение, издадено по реда ЗОБВВПИ, е държал описаните по-горе боен пистолет и боеприпаси. Ето защо и при така установената по несъмнен начин в хода на настоящото производство

фактическа обстановка съдът намира, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна страна състава на престъплението по чл. 339, ал.1, пр.2 НК.

От друга страна, трябва да се изследва наличието на субективния елемент на престъплението, тъй като за да има извършено престъпление, следва да има и умисъл за това. Престъплението по чл.339, ал.1, пр.1 и пр.2 НК е формално, безрезултатно престъплението, поради което същото може да бъде извършено единствено при наличие на пряк умисъл, т.е. подсъдимият да съзнава общественото опасен характер на деянието и да иска да го извърши. Не е така в конкретната хипотеза. Въззивният съд намира, че подсъдимият не е действал с пряк умисъл, тъй като не съзнавал противоправния характер на извършеното, неговите общественонеопасни последици, и не е искал и целял настъпването им. Този извод на въззивната инстанция се обуславя от фактът, че към момента на получаване на разрешение за носене на оръжие подсъдимият С. В. П. е изпълнявал военна служба към Министерството на отбраната и съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ЗОБВВПИ е получил разрешително по облекчена и привилегирована процедура. Поради горното възникването му не е съществувало предположението за необходимост от периодично актуализиране на разрешението, т. е. налице е липса на субективната страна на деянието.

По въпроса за веществените доказателства СГС не споделя изводите на първостепенния съд. Безспорно е, че за инкриминираните вещи е установен специален режим на държане, като при отсъствието на надлежно разрешение по чл. 56, ал.1, вр.чл.50, ал.1 ЗОБВВПИ, притежаването им е забранено, поради което вещите подлежат на отнемане по реда на чл.53, ал.2, б „а“ НК. Присъдата на СРС, в тази част следва да се измени като пистолет „Макаров“ кал.9х18мм, с фабр. № ВЕ253236 и боеприпаси за огнестрелни оръжия - 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9х18мм, предадени с протокол за приемане на ВВООБ от 05.04.2017г. и находящи се на съхранение в 09 РУ – СДВР, се отнемат в полза на държавата.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 337, ал.1, т.2, чл. 338 НПК, Софийски градски съд, НО, V въззивен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ ПРИСЪДА от 20.04.2023г., постановена по НОХД № 5231/22г. по описа на СРС, НО, 136 с - в, **в частта относно веществените доказателства** като

ОТНЕМА В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА на основание чл. 53, ал. 2, б „а“ НК пистолет „Макаров“ кал.9х18мм, фабр. № ВЕ253236 и боеприпаси за огнестрелни оръжия - 45 /четиридесет и пет/ броя патрони 9х18мм.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____